

meddeles, fortolkes bestemmelsen således, at tilholdet først bliver virksomt, når den i straffelovens § 40 fastsatte prøvetid er udløbet. Det kan virke meget uheldigt, at en prøvelsladt, som uden meldepligt har klaret sig godt i 2 år eller mere efter løsladelsen, ved prøvetidens udløb stilles overfor et krav om at give regelmæssigt møde hos politiet. En ændring af bestemmelsen, hvorved det blev muligt at gennemføre meldepligt i prøvetiden ville på den anden side være i strid med prøvelsladelsens og det dermed forbundne tilsyns formål.

For alle, der ved et tilhold har fået pligt til med visse kortere mellemrum at henvende sig til politiet, betyder dette en betydelig ufrihed i deres borgerlige tilværelse, og det kan i sig selv virke hæmmende for dem i udøvelsen af deres erhverv. Hertil kommer, at opfyldelse af meldepligten efter det for justitsministeriet oplyste må antages undertiden at medføre, at personer, som de pågældende omgås, herunder deres arbejdsgivere, får kundskab om, at de tidligere er straffet, hvilket yderligere forringer deres muligheder for resocialisering. Nogen positiv betydning for de pågældendes resocialisering kan tilholdene ikke antages at have, hvorved bemærkes, at de ikke medfører nogen beføjelse for politiet til at meddele pålæg med hensyn til ophold eller arbejde.

Under nutidens forhold kan politiet i almindelighed gennem oplysninger fra folkeregistrene og på anden måde følge tidligere straffede personers

opholdssted og færden; den politimæssige værdi af tilholdene ligger væsentligt i, at kriminalpolitiets folk lærer en række vaneforbrydere at kende og undertiden måske kan få en eller anden nyttig oplysning af dem, ligesom deres udebliven fra kontrollen undertiden kan indicere, at de påny har betrådt den kriminelle vej.

Straffelovskommissionen har i en efter justitsministeriets anmodning afgivet udtalelse anbefalet, at straffelovens § 289 søges ophævet. Kommissionen har herved henvist til, at tilholdene i det hele synes ret ineffektive, og at de med tilholdene tilsigtede formål i alt væsentligt kan opnås på anden måde, samt til de med meldepligten forbundne uheldige virkninger for de straffede.

Medens rigspolitichefen under henvisning til tilholdenes betydning for politiets efterforskningsarbejde helst ser, at bestemmelsen bevares, har rigsadvokaten, politidirektøren i København og foreningen af politimestre i Danmark tiltrådt straffelovskommissionens indstilling.

Efter justitsministeriets opfattelse er de med tilholdene forbundne ulemper for de straffede så betydelige, at man under hensyn til tilholdenes forholdsvise ringe effektivitet og til, at det i fornødent omfang vil være muligt på anden måde at følge de pågældendes færd, har fundet det rettest i overensstemmelse med anklagemyndighedens og straffelovskommissionens indstilling at foreslå, at § 289 ophæves.